

ESIPUHE KIRJASEEN „KAKSI PUOLUETTA“

Kamenevin kirjanen on systematisoitu kokoelma aineistoa siitä taistelusta likvidaattoruutta vastaan, jota bolshevismi ja sittemmin myös koko VSDTP on käynyt vastavallankumouksen kaudella. Täysin luonnollista on, että Kamenev on omistanut eniten tilaa sosialidemokratian ja likvidaattoruuden periaatteellisen eron selittämiseksi, samoin kuin siihen kiinnittivät eniten huomiota vuosina 1908—1911 myös „Proletari”⁸¹ ja puolueen Pää-äänenkannattaja „Sotsial-Demokrat”.

Kamenev on todistanut täydellisesti, että likvidaattorien ryhmä on *todellisuudessa* erikoinen puolue eikä VSDTPuolue. Hänen todisteaineistonsa on yhteenveto etupäässä vuosien 1909—1911 kokemuksesta, joka on vahvistanut oikeaksi vuoden 1908 joulukuun päätöslauselman. Jo tässä päätöslauselmassa, jonka bolshevikit esittivät ja ajoivat läpi VSDTP:n nimissä, sanottiin, että likvidaattorit *pyrkivät „muodostamaan”* VSDTP:n *„tilalle”* „muodottoman” legaalisen yhdistyksen. Tämä herrojen Potresovin, Larinin, Levitskin ja kumpp. muodoton legaalinen yhdistys (jonka häntänä ovat herrat Martov ja ulkomaiset golosilaiset) on nyt jo kylliksi näyttänyt itsensä. Se on kynäilijäin ryhmä, jolla ei ole mitään yhteistä VSDTP:n kanssa ja joka harjoittaa liberaalista eikä sosialidemokraattista työväen politiikkaa. Nämä kynäilijät ovat *stolypinilaisen* „työväen”-puolueen toimihenkilöitä.

Siirtyminen marxilaisuudesta liberalismiin ja sitä paitsi mitä nopein, useinkin mitä „odottamattomin” siirtyminen oli Venäjän omalaatuisena erikoisuutena XIX vuosisadan lopussa ja XX vuosisadan alussa. „Ekonomistit” ja

„Credo” * — hra Struve ja kumpp. — hrat likvidaattorit, kaikki nuo ovat samojen portaiden askelmia, saman kehityksen vaiheita, saman tendenssin ilmauksia. Venäjän työväenpuolue alkoi muodostua vähän ennen vuoden 1905 vallankumousta; vastavallankumouksen kaudella tämä puolue järjestäytyy uudelleen — osaksi se luodaan uudelleen kestävämmälle perustalle. Porvarillinen intelligenssi, jota vetää vallankumouksen puoleen tietoisuus siitä, ettei Venäjä ole vielä elänyt demokraattisten mullistusten kautta, lyöttäytyy proletariaatin mukaan ryhmä ryhmältä — ja loittoa taas ryhmä ryhmältä siitä, varmistuttuaan kokemuksensa perusteella, ettei vallankumouksellinen marxilaisuus ole sen voimien mukaista ja että sen oikea paikka on sosialidemokraattisen puolueen *ulkopuolella*. Sellaisia ovat myös likvidaattorimme, joista osa puhuu jo kyllin selvästi, suoraan ja avoimesti *uudesta* puolueesta, jota he luovat.

Sekä otzovismi että likvidaattoruus, jotka ovat yhtäläisiä sikäli, että molemmat edustavat ei-sosialidemokraattisia, porvarillisia virtauksia, eroavat oleellisesti poliittisen kehityksensä kohtalon puolesta. Otzovismin heikensi ajoissa bolshevismi eikä otzovismi mennyt niin pitkälle, että olisi yrittänyt luoda omaa puoluettaan; se on pysynyt nyt mitättömänä ulkomaisena ryhmänä, jonka toiminta on ollut vain likvidaattorien auttamista juonittelussa ja taistelussa VSDTP:ta vastaan. Likvidaattoruudella sen sijaan on oma keskuksensa (ennen kaikkea poliittisessa ja sitten organisatorisessa mielessä) Venäjällä; likvidaattorit ovat muodostaneet *erikoisen*, joskin muodottoman (toistaiseksi muodottoman) puolueensa — josta syystä Kamenevin onkin pitänyt niin seikkaperäisesti puhua likvidaattoruudesta ja vain ohimennen otzovismista.

VSDTP:n kannattajien keskuudessa on vähän sellaisia henkilöitä, jotka saattavat vilpittömästi puolustaa likvidaattoruutta **. Mutta valitettavasti on vielä paljon henkilöitä,

* — uskonnollisuus, ohjelma, maailmankatsomuksen esitys. *Toim.*

** Olisi tietenkin naurettavaa puhua ulkomaisten golosilaisten vilpittömyydestä. He ovat herrojen Martovien johtamia kirstus- ja panetteluspesialisteja. Kautskyn, Mehringin ja Zetkinin päätös kiistanalaisten rahavarojen luovuttamisesta ei KKUB:lle, vaan Teknilliselle komissiolle⁸² (ks. Organisaatiokomission lehtistä vuoden 1911 elokuun 1 piltä) on teko, jolla täydellisesti tunnustetaan tov. Aleksandrovin ja kaikkien bolshevikkien (jotka ovat *täysin* yhtä mieltä Aleksandrovin kanssa) olleen oikeassa, se on herrojen Martovin, Danin, Martynovin ja Axelrodin likaisen panetteluun täydellistä tuomitsemista. Niin ikään kiinnitämme lukijain huomiota „Liitteessä” julkaistuun tov. Viktorin kirjeeseen⁸³, joka osoittaa, mihin inhottaviin keinoihin alentuvat Martov ja hänen apurinsa taistelussa poliittisia vastustajiaan vastaan.

jotka ovat vilpittömästi vihamielisiä likvidaattoruudelle, mutta *eivät ymmärrä* sitä vastaan käytävän taistelun vaatimuksia. Tietysti, sanovat tällaiset henkilöt, likvidaattoruus on porvarillinen virtaus sosialidemokraattien keskuudessa, mutta miksei sitä vastaan voitaisi taistella yhteisen puolueen riveissä niin kuin saksalaiset taistelevat bernsteiniläisyyttä vastaan? Miksei voitaisi yrittää „sopia” likvidaattorien kanssa?

„Sovittelijamme” eivät ymmärrä varsin tärkeää ja varsin yksinkertaista asiaa: likvidaattorit eivät ole ainoastaan opportunisteja (sen tapaisia kuin Bernstein ja kumpp.), vaan he rakentavat sitä paitsi *erikoista* puoluetta, he ovat ottaneet tunnukseseen VSDTP:n tekemisen *olemattomaksi*, he eivät piittaa *missään suhteessa* VSDTP:n päätöksistä. Juuri siinä he eroavat „Euroopasta”, johon saattavat viitata vain ne, jotka eivät ole ajatelleet kysymystä loppuun tai eivät tunne Venäjän oloja. Euroopassa ei siedettäisi puolueen riveissä kuukauttakaan ketään opportunistia, joka olisi tehnyt puoluettaan vastaan, sen päätöksiä vastaan edes kymmenennen osan siitä, mitä ovat tehneet ja tekevät herrat Potresovit, Igorevit, Beerit, Martovit, Danit ja kumpp. Euroopassa puolueet ovat julkisia ja näkyy heti, kuuluuko mies järjestöön ja alistuuko sen kuriin.

Meillä on puolue illegaalinen. Ei voida „nähdä” eikä (ellei ole ohranalaitoksen apuri) puhua avoimesti siitä, kuuluvatko X, Y, Z järjestöön. Mutta se on tosiasia, että herrat Potresovit ja kumpp. *eivät* kuulu järjestöön ja *viittaavat kintaalla sen kaikille* päätöksille — ihan samalla tavalla kuin golosilaisetkin. Kuinka voitaisiin „sopia” herrojen Potresovien kanssa, jotka ovat todistaneet, että *heille* puolue *ei ole olemassa?* — herrojen Martovien ja Danien kanssa, jotka ovat todistaneet niin ikään samaa? *Mistä* muusta voidaan sopia likvidaattorien kanssa, paitsi VSDTP:n hävittämisestä?

Koettakootpa „sovittelijat” osoittaa, millä *ehdoin* voidaan sopia likvidaattorien kanssa, millä *keinoin* valvoa ehtojen noudattamista, mitkä *tosiasiat* todistavat niiden noudattamista. *Mahdotonta* on osoittaa niin ensimmäistä, toista kuin kolmattakaan. Ja siksi on varmaa, että puheet „sopimisesta” ovat turhia ja typeriä puheita. Noilla puheilla autetaan vain niiden ulkomaisten (vperjodilais-, golosilais-, trotskilaiskerhojen tapaisten) kerhojen juonittelua, jotka

ovat kyllin hyvin todistaneet viittaavansa kintaalla puolueen päätöksille rajoittamatta *mitenkään* „vapauttaan” likvidaattorien tukemisessa.

Mutta Venäjällä illegaaliset työläiskerhot ovat erkaantuneet ja erkaantuvat päivä päivältä yhä enemmän likvidaattoreista, rakentaen vähitellen ja vaivaa nähden vallankumouksellista VSDTP:ta. Näiden kerhojen auttaminen, VSDTP:n päätösten toteuttaminen käytännössä ja se, että kieltäydytään leikkimästä sopimista ulkomaisten tyhjämpäiväisyyksien kera (golosilaiset ovat ulkomaisista ryhmistä voimakkain, mutta silti tämä ryhmä on pelkkä tyhjämpäiväisyys) — sellainen on *Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen* kannattajien tehtävä. Taistelu puolueen puolesta on puoluekantaisuutta. Jutut „sopimisesta” ei-sosialidemokraattista puoluetta rakentavien likvidaattorien kanssa ovat rikos puoluekantaisuuden velvoituksia vastaan.

N. Lenin

Elokuun 2 pnä 1911

P. S.* Lisättäköön, että Bolshevistista Keskusta vastaan tehtyjen „syytösten” analyysi „Liitteessä” on meidän yhteinen mielipiteemme ja se on tehty Bolshevistisen Keskuksen käytettävissä olevien asiakirjojen ja aineiston perusteella — ja lisäksi niiden tietojen perusteella, joita ovat antaneet Bolshevistiseen Keskukseen kuuluvat ja sen eri asioita henkilökohtaisesti hoitaneet toverit.

N. Lenin

*Julkaistu elokuussa 1911
kirjasessa „Kaksi puoluetta”.
Pariisi, „Rabotshaja Gazetan”
toimituksen julkaisu*

*Julkaistaan kirjasen
tekstin mukaan*

* — Postscriptum — jälkikirjoitus. *Toim.*